

DEBATY W PARLAMENCIE EUROPEJSKIM

Wystąpienia Europeoseł Jolanty Hibner podczas sesji plenarnych i prac komisji.

Środa, 18 styczeń 2012 r. - Strasburg

23. Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE). - Przede wszystkim chciałabym podziękować naszemu koledze Karlowi-Heizowi, który naprawdę dokonał niezwykłego zadania. Praca nad tym sprawozdaniem wymagała niezwyklej skrupulatności i bardzo wielu spotkań, konsultacji z różnymi podmiotami. Niestety mieliśmy różne zdania na ten temat, ale większość z nas dążyła do jednego celu: jak zmniejszyć ilość odpadów znajdujących się w naszej elektronice i w sprzęcie elektrotechnicznym. W tej chwili ten dokument ma niezwykle wagę, ponieważ mówimy o tym, jak chcemy oszczędzić nasze zasoby, jednocześnie wykorzystując możliwości odpadów, odpadów ze sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Mamy trudności, jako Europa, z pozyskiwaniem surowców do produkcji wyrobów elektronicznych. Tutaj jest wskazówka: możemy to uczynić za pomocą stwierdzenia, że mamy te surowce w odpadach i odpady te nie powinny trafiać na wysypisko. Ich ilość powinna być właśnie zmniejszana poprzez ich odzysk. Bardzo ważne jest też wydłużenie czasu działania sprzętu. My w tej chwili korzystamy ze sprzętu krótko i bardzo często nowoczesność powoduje, że bardzo szybko go wymieniamy.

Należy też powielić najlepsze wzorce, które funkcjonują w Europie, wskazując odpowiedni kraj i model. I jeszcze ostatnia sprawa – kara to ostatni etap egzekucji prawa. Najpierw pokażmy, że istnieją takie modele, że są one bardzo dobre i je wdrażajmy.

Wtorek, 15 listopad 2011 r. – Strasburg

13. Konferencja w Durbanie w sprawie zmian klimatu (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE). - Szanowni Państwo! Nasza rezolucja, którą przygotowaliśmy w tym roku, jest dużo lepsza niż ta, którą prezentowaliśmy w zeszłym roku. Wówczas założyliśmy sobie dużo ambitniejsze cele. Myśleliśmy, że za tymi celami wszyscy pójdą z nami. Niestety, okazało się, że te cele przerosły wiele krajów. Praktycznie biorąc, mieliśmy duży problem z prezentacją naszej rezolucji w takiej postaci. Dlatego też w tej chwili najważniejszą kwestią, najważniejszym priorytetem jest to, żebyśmy w negocjacjach klimatycznych określili przyszłość wygasającego protokołu

z Kioto, żebyśmy określili takie warunki, które będą mogły być realizowane przez inne kraje.

Proszę Państwa, nie chciałabym być jednym z tych Europejczyków, którzy mają takie hasło, jakie prezentują Chińczycy czy Amerykanie: „Po pierwsze gospodarka, głupcze!” My powinniśmy zrównoważyć nasze cele i tak przedstawiać nasze propozycje, aby inni chcieli razem z nami je realizować. Stworzyliśmy zielony fundusz po to, żeby wspierać rozwijające się gospodarki. Musimy też określić, że to nie Chiny, nie Brazylia są tymi rozwijającymi się gospodarkami, ponieważ one już poszły daleko do przodu. Są to takie fundusze, które mają autentycznie wspierać tych najuboższych. Dziękuję bardzo.

Wtorek, 27 wrzesień 2011 r. – Strasburg

3. Europejska zdolność reagowania w przypadku klęsk i katastrof: rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej (debatę)

Jolanta Emilia Hibner (PPE). - Pani Przewodnicząca! Dziękuję w imieniu naszej grupy koleżance Gardini, która przygotowała bardzo dobre sprawozdanie zawierające wszystkie priorytety.

Europejska zdolność reagowania na katastrofy przyczyni się do wzrostu poczucia bezpieczeństwa obywateli Unii Europejskiej, ale też ma wielkie zadanie na polu międzynarodowym, na arenie międzynarodowej, w aspekcie prowadzenia również działań ratowniczych i humanitarnych w krajach, które w przyszłości mogą być dotknięte katastrofami. Propozycja utworzenia europejskich zasobów reagowania na zagrożenia jest bardzo ważnym elementem. Mam jednak nadzieję, że tutaj państwa członkowskie zachowają pełną autonomię dysponowania zasobami ratowniczymi i będą miały pełne prawo do użytkowania tych zasobów w dowolnym czasie, a ich udostępnianie będzie na drodze dobrowolności, ale też i solidarności europejskiej. Istnieje konieczność powołania takiego całodobowego centrum reagowania (wiele krajów już takie centrum posiada, więc można te doświadczenia przenieść), które będzie łącznikiem międzynarodowych działań, w połączeniu z tymi działaniami, które już w tej chwili mamy. Istnieje też konieczność opracowania scenariuszy w przypadku różnych klęsk w zależności od ich rodzajów, zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza jej granicami.

Idea wykorzystania centrum reagowania kryzysowego w celu usprawnienia przepływu informacji między Unią a innymi krajami jest niezbędna.

Poniedziałek, 26 wrzesień 2011 r. – Strasburg

19. Turystyka w Europie (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE), na piśmie . – Szanowny Panie Przewodniczący! Kierunek rozwoju turystyki jest wspólnym podejściem na poziomie europejskim, przy jednoczesnym poszanowaniu różnorodności sytuacji państw członkowskich. Rozwój turystyki europejskiej, a także jej konkurencyjność skierowana jest na Europę środkowo-wschodnią. Są to kraje, które w ostatnich latach przystąpiły do Unii Europejskiej. Należy przewidzieć finansowanie ze środków europejskich, a także zwiększyć nakłady na kulturę. Nowe wyzwania, które stawia sobie Europa to rozwój gospodarczo-turystyczny oraz elastyczność w zależności od uwarunkowań. Zabytkowe zakłady przemysłowe w Polsce i innych krajach Europy to promocja regionów i miast, a także powstanie nowych centrów, obiektów historyczno-kulturowych. Hale przemysłowe m.in. w Łodzi zostały przebudowane na nowoczesną bazę hotelowo rekreacyjną lub też infrastrukturę handlową. Nowym elementem rozwoju turystyki jest rekultywacja terenów poprzemysłowych. Utworzenie sztucznych jezior w wyrobiskach, budowa sztucznych plaż, ścieżek rowerowych, zalesianie, tworzenie parków, przekształcanie hałd kopalnianych w stoki narciarskie to przykłady wykorzystania terenów poprzemysłowych dla potrzeb turystyki.

Poniedziałek, 26 wrzesień 2011 r. – Strasburg

22. Infrastruktura tam w krajach rozwijających się (krótka prezentacja)

Jolanta Emilia Hibner (PPE). - Pani Przewodnicząca! W tej chwili mamy taką sytuację, że wiemy, że w niektórych krajach prawie dochodzi do klęsk na skutek złych umocowań albo braku umocowań. Z kolei tam, gdzie one nawet są potrzebne, nie zawsze one były kiedykolwiek zbudowane. My musimy zdawać sobie z tego sprawę, że przy tych zmianach klimatu będą czasowo występowały anomalie pogodowe, będą występowały sytuacje, kiedy może się okazać, że dany kraj będzie wielokrotnie zalewany. Dlatego dla nas bardzo ważne jest, żeby zbudować bardzo dobre systemy. Wiemy jak to budować, bo tamy nie są takimi urządzeniami wodnymi, których nie znamy. To nie są nowe technologie. To są stare skuteczne technologie. Więc jest to tylko kwestia tego, żeby móc przekazać tym krajom informacje, jak to zrobić.

Poniedziałek, 12 wrzesień 2011 r. – Strasburg

21. Skuteczna strategia europejska w zakresie surowców (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE). - Panie Przewodniczący! Dziękuję naszemu komisarzowi Tajaniemu oraz sprawozdawcy, który poświęcił bardzo dużo czasu na przygotowanie tego naprawdę niezwykle dobrego sprawozdania.

Dzisiaj zajmujemy się niezwykle ważnym tematem – zasobami, których potrzebuje Europa i świat. W tej chwili mówimy o skutecznej strategii, która będzie wyznaczała nowe kierunki działań zarówno konsumpcji, jak i zrównoważonego wykorzystania naszych surowców i materiałów. Zasoby naturalne są w tej chwili podstawą funkcjonowania wszystkich gospodarek, zarówno światowej, jak i europejskiej, wpływają na jakość naszego życia. Dlatego musimy spowodować, żeby model konsumpcji i produkcji, który w tej chwili obowiązuje, był jakością też dla przyszłych pokoleń, żeby nie było tak, że my tylko wykorzystamy, a naszym następcom dajemy niewiele. Wysokie zużycie surowców blokuje też gospodarki europejskie jako konkurencyjne, jako niskoemisyjne i nowoczesne. Dlatego tak ważne jest zajęcie się odpadami, które w dużej ilości zawierają bardzo cenne surowce. Przystawienie się na zieloną gospodarkę będzie wymagać znacznych nakładów, ale będzie również wymagać zmian na poziomie społeczno-gospodarczym. Konieczne są też zintegrowane działania w zakresie rozwoju nowoczesnych technologii, energetyki, przemysłu i ochrony środowiska. Polityki i strategie muszą być w najbliższym czasie ukierunkowane na ograniczenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Dlatego ważne jest, żebyśmy przygotowali taką strategię, która jest spuścizną przejętą od naszych ojców i która przekazuje tę spuściznę naszym następnym pokoleniom.

Poniedziałek, 4 lipiec 2011 r. – Strasburg

29. Priorytety w odniesieniu do infrastruktury energetycznej na 2020 r. i w dalszej perspektywie (krótka prezentacja)

Jolanta Emilia Hibner (PPE), na piśmie . – Szanowny Panie Przewodniczący! Zagraniczny wymiar polityki energetycznej UE jest jednym z priorytetów prezydencji Polski. Zintegrowane i pewne sieci energetyczne są kluczowym wymogiem nie tylko dla celów unijnej polityki energetycznej, ale także dla strategii gospodarczej. UE potrzebuje w pełni funkcjonującego wewnętrznego rynku w tym obszarze.

Zgodnie z postanowieniami, do 2015 r. powinna się zakończyć budowa wewnętrznego rynku energii, który zapewni swobodny przepływ gazu i prądu między krajami UE, a także przyłączenie do infrastruktury wysp energetycznych. Wobec rosnącego zapotrzebowania na importowane surowce, UE buduje wspólną politykę energetyczną, by uniknąć w przyszłości kryzysów, takich, jakie miały miejsce w zeszłym roku. Nowe trasy przesyłu i interkonektory między krajami, a także poszukiwanie alternatywnych surowców, źródeł i tras dostaw mają być podstawą bezpieczeństwa energetycznego i solidarności między jej członkami.

Polska jest ważnym elementem tego systemu, jednak infrastruktura energetyczna w kraju jest w stanie powolnej degradacji. Polskie elektrownie, sieci przesyłowe i dystrybucyjne są zdekapitalizowane w ponad 70%. W Polsce, z gospodarką opartą na węglu, udało się uwzględnić wykorzystanie rodzimych zasobów paliw kopalnych, czyli np. węgla, a także gazu łupkowego. W Polsce produkcja energii elektrycznej jest w ponad 90 proc. oparta na węglu. Kopalnie są rentowne, co stanowi wyjątek w UE.

Środa, 22 czerwiec 2011 r. – Bruksela

21. Analiza możliwości zwiększenia celu dwudziestoprocentowej redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz ocena ryzyka ucieczki emisji (krótka prezentacja)

Jolanta Emilia Hibner (PPE), na piśmie – (PL) Zmiany klimatyczne są poważnym wyzwaniem dla społeczności międzynarodowej. Przedstawione wyniki wskazują, że Europa prowadzi skuteczną politykę klimatyczną. Przy braku ogólnoświatowych regulacji zawierających wiążące cele redukcyjne, wyznaczanie przez UE nowych, jednostronnych celów nie będzie właściwym krokiem. Polska jest zaniepokojona propozycją złożoną przez posła sprawozdawcę Basa Eickhouta. Dokument ten zawiera liczne kwestie, które mogą zagrażać gospodarce europejskiej. Naciskanie na dalszą redukcję emisji z 20% na 30% może spowodować bardzo dużo szkód dla zmian klimatycznych. Jeżeli koszty produkcji w Europie będą zbyt wysokie, to ogólnoświatowa ilość emisji wzrośnie z powodu zwiększonego importu produktów z krajów o niskiej wydajności emisyjnej.

Europejski przemysł wykazał, że można polegać na jego dążeniu do poszukiwania nowatorskich rozwiązań, które pomagają w walce ze zmianami klimatycznymi. Przełomowe osiągnięcia są możliwe tylko wtedy, kiedy będą dobrze zaplanowane inwestycje długoterminowe.

Polski przemysł ze względu na bardzo wysoki poziom nawęglania sektora energetycznego będzie zmuszony do poniesienia od 2013 r. znacznie wyższych kosztów wynikających z ETS niż jego europejscy konkurenci. Może spowodować to olbrzymie problemy z realizacją pierwotnego celu redukcyjnego przy jednoczesnym zachowaniu płynności finansowej. Podniesienie poziomu redukcji o kolejne 5 czy 10% doprowadzi do upadku licznych polskich firm, do czego nie można doprowadzić.

Środa, 6 kwiecień 2011 r. – Strasburg

15. Sprawozdanie z postępów Islandii w roku 2010

Jolanta Emilia Hibner (PPE), na piśmie – (PL) Szanowny Panie Przewodniczący! Jak wiemy, Islandia rozpoczęła negocjacje akcesyjne w lipcu 2010 r. Od początku była na uprzywilejowanej pozycji ze względu na członkostwo w Europejskim Obszarze Gospodarczym. Widoczne są jej postępy na drodze do członkostwa w UE. Perspektywa akcesji jest pozytywnie odbierana, lecz nadal istnieją kwestie sporne, takie jak zakazane w UE polowania na wieloryby, chęć ochrony przez Islandię rynków rybołówstwa i rolnictwa oraz spór o fundusz Icesave. Konieczne są dalsze postępy, głównie w dziedzinach rybołówstwa, rolnictwa i rozwoju wsi. Istotnym jest uzyskanie porozumienia w kwestii kwot połowowych. Należy podkreślić konieczność dostosowania przepisów rybołówstwa Islandii do zasad rynku wewnętrznego UE. Nie zapominajmy, iż Islandia jest krajem, w którym gospodarka jest w znacznym stopniu oparta na rybołówstwie. Dlatego też po przystąpieniu do UE chciałaby ona zachować pewną kontrolę zarządzania rybołówstwem w swojej wyłącznej strefie ekonomicznej. Należy zwrócić również uwagę na poważne rozbieżności w kwestii połowów wielorybów. Zakaz polowania na wieloryby jest częścią dorobku prawnego UE, który każde nowe państwo musi zaakceptować. Warto podkreślić ostatnie wyniki badania opinii publicznej, które to wykazały wzrost poparcia społeczeństwa dla kontynuowania negocjacji akcesyjnych oraz zwiększenie zaufania dla Parlamentu Europejskiego.

Poniedziałek, 7 marzec 2011 r. – Strasburg

23. Zarządzanie w zakresie grypy H1N1 (krótka prezentacja)

Jolanta Emilia Hibner (PPE), na piśmie – (PL) Szanowny Panie Przewodniczący! Przy ocenie ryzyka epidemiologicznego należy wykorzystać wiedzę niezależnych ekspertów,

niezwiązanych z firmami farmaceutycznymi. Niezależność Unii Europejskiej przy ocenie powagi grypy AH1N1 i wynikającego z niej ryzyka jest kluczowa. Nie możemy opierać się jedynie na badaniach ekspertów finansowanych przez koncerny farmaceutyczne.

Zastanawiająca jest również przyspieszona procedura wprowadzenia na rynek szczepionek przeciwko H1N1, których testy i badania nie były wystarczające. W 2009 roku koncerny farmaceutyczne oceniły zagrożenie wirusem jako bardzo wysokie, podczas gdy okazał się on mniej groźny niż zwykła grypa. Już w maju 2009 roku WHO informowało, że wirus nie jest tak niebezpieczny. Jednak wiele państw, ze względu na sprzeczne informacje, uległo presji i zakupiło miliony drogich szczepionek, które nie zostały wykorzystane, a dziś są już niezdatne do użytku. Istnieje potrzeba większej przejrzystości działania instytucji unijnych w zakresie zarządzania chorobami i przeglądu istniejących procedur. Istotna jest też większa i intensywniejsza współpraca między państwami w celu wzmocnienia pozycji negocjacyjnej przy zakupie szczepionek.

Pragnę nadmienić, iż kraj mojego pochodzenia – Polska – od początku stanowił przykład, jak nie ulec panice i żądać gwarancji bezpieczeństwa szczepionek.

Wtorek, 15 luty 2011 r. – Strasburg

16. Fałszowane produkty lecznicze (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE), na piśmie – (PL) Szanowny Panie Przewodniczący! Fałszowane produkty lecznicze oraz nielegalny obrót lekami to problemy ogólnoświatowe zarówno krajów wysoko rozwiniętych, jak i rozwijających się, a skala zjawiska jest coraz bardziej powszechna, co stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa i życia pacjentów. Wynika to między innymi z faktu, iż fałszowane produkty lecznicze oraz leki sprzedawane w miejscach do tego nieuprawnionych nie odpowiadają wymogom jakościowym ustalonym dla produktów leczniczych, zawierając w swym składzie niedopuszczone substancje o nieznanym skutkach stosowania. Zgadzam się, że problem ten wymaga skutecznej oraz wzmocnionej międzynarodowej koordynacji i współpracy w celu zagwarantowania efektywnej strategii przeciwdziałania fałszowaniu leków. W pełni popieram podejmowanie działań mających na celu zminimalizowanie zjawiska obrotu sfałszowanymi produktami leczniczymi, a także obrotu lekami sprzedawanymi w miejscach nieuprawnionych oraz innymi sfałszowanymi produktami spełniającymi kryteria produktu leczniczego. Trzeba zwrócić

uwagę na potrzebę regulacji wysyłkowej i internetowej dystrybucji produktów leczniczych.

Według danych Światowej Organizacji Zdrowia leki sfałszowane są dostępne w sieci internetowej i stanowią około 50 % oferowanych produktów. Uważam za istotne planowanie i wdrażanie działań z zakresu udostępniania informacji o sfałszowanych produktach leczniczych, lekach pochodzących z nielegalnego źródła oraz przeprowadzania edukacyjnych kampanii społecznych dotyczących zagrożeń związanych z nabywaniem produktów leczniczych w miejscach nieuprawnionych. Za zasadne uważam również ustanowienie zabezpieczeń umożliwiających identyfikację, weryfikację autentyczności oraz identyfikowalność produktów leczniczych.

Środa, 24 listopad 2010 r. – Strasburg

14. Przygotowania do konferencji w Cancún w sprawie zmiany klimatu (29 listopada-10 grudnia) (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE) – (PL) Panie Przewodniczący, Pani Komisarz, Pani Minister! Przyjęcie rezolucji na konferencję COP 16 w Meksyku jest pierwszym krokiem w globalnej dyskusji. Jest to bardzo trudny dla wszystkich krajów kompromis. Nie ludźmy się, że osiągniemy natychmiastowe sukcesy. Musimy złożyć jak najdalej idącą propozycję, ale jednocześnie skupiającą jak najwięcej krajów uczestniczących w tej konferencji.

Głównym celem założonym w tej rezolucji jest osiągnięcie kompromisu zwalczającego zmiany klimatu, ocieplenie klimatu. Jeżeli chcemy osiągnąć ten cel, to musimy zjednać sobie największe państwa, największych emitentów. Do tych państw należą Stany Zjednoczone i Chiny. Musimy wspólnie z nimi debatować i prosić o to, żeby zechciały rozważyć swoje możliwości gospodarcze. Powinniśmy też skupić się na realizacji tych celów, które już zapisaliśmy w pakiecie ekologicznym Unii Europejskiej. Niektórzy koledzy mówią o skromnym pakiecie, który mówi o redukcji gazów cieplarnianych o 20 %. Osiągnijmy najpierw ten pierwszy krok, a potem mówmy o następnym.

Ważne są również zobowiązania, które wszystkie kraje mogą na siebie przyjąć. Jeżeli znów zapiszemy takie zobowiązania, których nikt nie zrealizuje, będą to martwe zapisy, tylko na papierze. Jednocześnie musimy skierować nasze zainteresowanie w kierunku tych krajów, które mają bardzo słaby rozwój gospodarczy i słabo rozwinięte gospodarki. Natomiast naszym celem jest, aby pieniądze trafiały absolutnie do tych najbiedniejszych krajów. One powinny mieć dostęp do pieniędzy z Unii. W imieniu wszystkich kolegów

myślę, że każdy z nas będzie trzymać kciuki za Panią Komisarz. Ja również deklaruję daleko idącą pomoc w negocjacjach.

Środa, 6 października 2010 r. - Bruksela

11. Działania UE związane z poszukiwaniem i wydobywaniem ropy naftowej w Europie (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Pani przewodnicząca! Doświadczeni wydarzeniami ostatnich miesięcy i przejści skomplikowaną sytuacją na rynku paliwowym będącą następstwem katastrofy w Zatoce Meksykańskiej powinniśmy podjąć pewne i zdecydowane kroki w kierunku ochrony środowiska naturalnego, a przede wszystkim zapobiegać podobnym katastrofom w przyszłości. Należy dołożyć starań, aby zwiększyć bezpieczeństwo wydobywania ropy naftowej.

Poprzez odpowiednie środki prewencyjne eksperci przekonują nas, że koncerny naftowe mają stosunkowo niewielką ilość wypadków – tak, to jest prawda. Jednak omijanie procedur, szukanie oszczędności kosztem bezpieczeństwa powoduje, że podobne katastrofy jak w Zatoce Meksykańskiej mogą mieć miejsce w przyszłości również na terenie Europy.

Na świecie pracuje obecnie ok. 1600 platform wiertniczych i ich ilość ciągle wzrasta. Powstają nowe szyby naftowe, platformy wiertnicze o coraz większych, potężniejszych rozmiarach. Wydobywanie sięga głębszych i leżących coraz dalej od brzegu morskiego akwenów. Dlatego też maleje znaczenie klasycznych szybów, a rośnie platform wiertniczych. Dyskusja na temat bezpieczeństwa wydobywania jest nieunikniona, a konfrontacja z realiami może okazać się zaskakująca. Konieczne jest poddanie firm naftowych dodatkowym ograniczeniom i wprowadzenie nowych regulacji, które mogą poprawić bezpieczeństwo. Wiem, że część krajów na własną rękę podjęła już kontrolę platform wiertniczych. Już pierwsze kontrole wykazały pewne naruszenia norm bezpieczeństwa. Okazało się, że wiele platform na Morzu Północnym operowało z naruszeniem podstawowych zasad bezpieczeństwa.

Uważam, że należy podjąć niezwłoczne działania prewencyjne mające na celu poddanie platform wiertniczych oraz wszelkich miejsc wydobywania surowców z dna morskiego odpowiednim regulacjom i nadzorowi. Konieczne jest wprowadzenie nowych norm i zasad bezpieczeństwa, które będą obowiązywać wszystkie podmioty biorące udział i współodpowiedzialne za wydobywanie ropy naftowej. Posiadanie ważnych atestów jest wymogiem kluczowym.

Wtorek, 21 wrzesień 2010 r. – Strasburg

3. Bezpieczeństwo dostaw gazu (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE), na piśmie. – (PL) Składam wyrazy uznania dla posła Alejo Vidala-Qudrasa za pracę i zaangażowanie w rozporządzenie dotyczące bezpieczeństwa dostaw gazu. Cieszę się, że udało się osiągnąć tak dobry kompromis w tym niezwykle ważnym dokumencie. Zostały pogodzone interesy wszystkich państw członkowskich dotyczące najistotniejszych zagadnień, dzięki czemu w obliczu zakłóceń dostaw gazu Unia Europejska będzie mogła reagować szybko i solidarnie. Najważniejsze kwestie dotyczące ochrony państw członkowskich przed możliwymi zakłóceniami w dostawach gazu oraz dobra współpraca w działaniach prewencyjnych i kryzysowych na obszarze UE zostały uwzględnione w sprawozdaniu.

Istotną zmianą jest zobowiązanie Komisji i państw członkowskich do współdziałania na poziomie wspólnotowym, by zapobiegać potencjalnemu kryzysowi. Zgodnie z zarządzeniem Komisja Europejska będzie mogła ogłosić stan kryzysowy dla regionu dotkniętego przerwami w dostawie gazu już na wniosek jednego kraju. Zaproponowany kompromis zakłada zwiększenie roli Komisji Europejskiej poprzez nowe instrumenty szybkiego reagowania. W tej formie rozporządzenie jest gwarantem bezpieczeństwa dostaw gazu nawet w regionach szczególnie newralgicznych. Konieczne są jednak inwestycje w rozwój infrastruktury, tak aby zapisy zawarte w rozporządzeniu nie były tylko wersją papierową.

Poniedziałek, 19 kwiecień 2010 r. – Strasburg

15. Jednominutowe wypowiedzi w znaczących kwestiach politycznych

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Panie przewodniczący! Pragnę zwrócić uwagę na zagadnienie zmodyfikowanej genetycznie żywności. Komisja Europejska pracuje nad propozycją zmiany unijnego prawa, tak by dać krajom członkowskim więcej swobody w decydowaniu, czy chcą u siebie genetycznie modyfikowanych organizmów, gdyż w chwili obecnej według unijnego prawa nie można wprowadzić zakazu GMO w krajach członkowskich.

Komisja Europejska wkrótce zaproponuje, aby kraje członkowskie mogły indywidualnie decydować o uprawie genetycznie modyfikowanych roślin. Natomiast decyzje o imporcie i przerobie ziaren GMO dalej zapadałyby na poziomie całej Unii. Należy się przy tym zastanowić, czy nie powinno się wprowadzić specjalnego oznakowania produktów wolnych od GMO. Oznakowanie takie powinno być jasne i ogólnie

rozpoznawalne, tak aby europejski konsument wiedział, że produkt, który nabywa, nie jest wyprodukowany ze zwierząt, które były karmione genetycznie modyfikowanymi paszami. Należy więc zastanowić się nad konkretnym wzorem oznaczenia.

Wtorek, 24 listopad 2009 r. – Strasburg

3. Przygotowanie szczytu w Kopenhadze w sprawie zmian klimatycznych (debata)

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Pani przewodnicząca! Za kilka dni w Kopenhadze spotkają się światowi liderzy, w tym przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, aby dyskutować o kwestii zmian klimatycznych. Niewątpliwie sprawą ważną jest redukcja emisji gazów cieplarnianych, równie istotna jest ochrona europejskiego przemysłu. Nie możemy dopuścić do sytuacji, kiedy firmy europejskie upadną, a przemysł zostanie przeniesiony do krajów trzecich, które nie ograniczą emisji CO₂.

Trzeba pamiętać także o ochronie technologii i własności intelektualnej, dlatego też podczas szczytu w Kopenhadze Unia Europejska musi odegrać rolę przywódczą, ale nie może stawiać sobie i innym nierealnych do zrealizowania celów. Cel ograniczenia emisji dwutlenku węgla do roku 2020 o 30 % w porównaniu z rokiem 1990 przy braku poparcia ze strony największych emitentów zanieczyszczeń takich jak USA, Indie i Chiny wydaje się trudny do osiągnięcia. Podobnie jest w przypadku zapisów w projekcie rezolucji – osiągnięcie redukcji gazów cieplarnianych o 80 % do 2050 roku.